Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo de desce[n]su chr[ist]i ad infernos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

ſed ſanguinis ieſu chriſti qui violat ⁊ maculat animam ſanguine chriſti ⁊ paſſione mūdatā. Hec ille. ¶ Tertio ad cognitionē peccati. Per h̄ em̄ luculēter oñdit de⁹ q̄ntū odit pctm̄ ꝑ q̄ deſtruendo nec pater filio ſuo pepercit quin illū mori ꝑciperet: nec filius ſibiipſi. Pꝫ etiā ex hoc q̄ntū debeam⁹ deteſtari pctm̄ ⁊ cauere qꝛ ſi deus pater ꝓpter pctā alioꝝ filio ſuo nō pepercit: nec nobis parcet ꝑ peccatis noſtris. Lu. xxiij. Si in viridi ligno hec faciūt: in arido quid fiet? Itē: q̄ pctm̄ facit renouat cām mortis chriſti: ⁊ q̄ntū in ſe eſt chr̄m crucifigit. Heb. vj. Rurſum crucifigētes filiū dei in ſemetipſis.

¶ Secunda eſt adquiſito charitatiue affectōis.

Chriſt⁹ em̄ ꝑ paſſionē ſuā nos allicit ad amorē ſuū. Jo. xij. Ego ſi exaltat⁹ fuero a terra: oīa traham ad meipm̄. Bern̄. ſuꝑ can̄. Sup omnia te mihi amabilē reddit o bone ieſu calix quē bibiſti pro nobis: opus redemptiōis nr̄e frequēter numeratū. Hoc ſepe excogitatū facile ſibi noſtꝝ vendicat amorē. Nihil deuotionē noſtrā blādius allicit. Juſtius exigit: arti⁹ ſtringit: vehemēti⁹ afficit. Multū q̄dē ibi ꝑ nobis laborauit nec in omni machina mūdiali tantū ſibi fatigatiōis aſſumpſit. Ibi em̄ habuit in dictis ꝯtradictores: in factis obſeruatores: i tormētis irriſores: in morte exprobratores. Hec ille. Gal. ij. Dilexit me ⁊ tradidit ſemetipm̄ ꝑ me. Afficit igit̄ chr̄i paſſio ad amoris dulcedinē. Cā. ij. Sub vmbra illi⁹ quē ꝯſiderauerā ſedi ⁊ fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo. Narrat ceſari⁹ ꝙ in q̄dam clauſtro fuit iuuenis q̄dā bone idol̄: huic erat ſtudiū in die ſemel ad min⁹ paſſionē dn̄i ꝑcurrere. In q̄ ꝑ mediū circiter annū tantā paſſus eſt difficultatē vt q̄ſi nihil valere hmōi meditationem arbitraret̄. Vn̄ poſtmodū quodā tpe i angulo chori conuerſoꝝ diuti⁹ ac deuoti⁹ oꝛoni incumbēs diuinuꝫ implorās auxiliū cū ab oꝛone ceſſaſſet ⁊ ſurgēs ad altare tranſiſſet: ecce dominꝰ ieſus ibi ſtetit an̄ altare q̄ſi pēdens in cruce q̄ pijſſima brachia ſua abſtrahēs a cruce ſeruū ſuū amplexatus eſt ⁊ tāq̄ꝫ ꝑ cordialē ſibi in ſignū mutue familiaritatis eū ad pectus ſuū attrahendo ſtrinxit qui i illa hora tātā a dn̄o accepit grãꝫ lachrymaꝝ vt infra matutias vix aliq̄ hora oculi ei⁹ ſiccaret̄. Itaq̄ꝫ poſtmodū in dn̄ice paſſiōis meditatōe feruebat ⁊ tātā in ea ſentiebat dulcedinē vt ⁊ palmā martyrij plurimū affectaret. Hec ille.

¶ Tertia eſt adquiſito ſaluatiue diſpoſitōis.

Nihil em̄ eſt qd̄ magis hoiem diſponat ad regni celeſtis ingreſſuꝫ q̄ꝫ deuotio: affectio: cōpaſſio ⁊ reuerentia ad chr̄i paſſionē: qꝛ ſic dicit Chryſoſt. ſuꝑ Math. Nulla res ē q̄ magis ad ſalutem hoim ꝑtineat: q̄ꝫ mors chr̄i. Narrat ceſari⁹ ꝙ q̄dā prior de ordine regulariū tpe q̄dā tāto ſopore cepit affici vt niſi cito dormiret moreret̄. Cui cū in lecto ſe reclinaſſet: mox q̄dā ꝯuerſus affuit dicēs. Dn̄e cū licētia vr̄a vado. Et ille ait. Quo vadis? Rn̄dit ꝯuerſ⁹. Vado ad deū: qꝛ mortu⁹ ſum in hac hora. Et prior. Cū mihi ꝑfecti tranſeāt ad purgatoriū: qd̄ ē ꝙ tā ꝯfidēter te dicis ſtatim ituꝝ ad deū? At ille. Habebā ꝯſuetudinē vt q̄tiēs tranſirē corā crucifixo hāc oꝛonē dicerē. Dn̄e ꝑ illā amaritudinē paſſiōis quā ſuſtinuiſti in cruce maxie q̄n aīa tua egreſſa eſt de corpore tuo miſerere aie mee in egreſſu ſuo. Et exaudiuit dn̄s orationē meā: meiq̄ꝫ miſert⁹ eſt. Et ait prior. Quō fuit tibi morienti? Rn̄dit. Videbat̄ mihi i agonia poſito ꝙ totus mūdus eēt lapis vn⁹ ⁊ premeret pectus meū. Hec ille. Pꝫ igit̄ q̄ꝫ fructuoſa ſit deuota dn̄ice paſſiōis meditatio. Hec ſit igit̄ q̄tidiana lectio nr̄a vt ſic ꝑ meditationē accēdamur ad cōpaſſionē ⁊ chr̄o ꝑ nob paſſo deuotis aīs ꝯpatiētes ꝑuenire mereamur ad eā q̄ꝫ paſſiōe ſua nob acq̄ſiuit celeſtē hereditatē cū illo in perpetuum regnaturi. Amen.

¶ Sermo de deſcēſu chr̄i ad inferos.

O Mors ero mors tua: morſus tuus ero inferne. Oſee. xiij. Noie iferni aliq̄n itelligit̄ pena: aliq̄n loc⁹ pene. Prio mō nō ꝯſcēdit chr̄s ad ifernū ſꝫ bn̄ ſcdo mō. Solet autē diſtingi quadruplex infern⁹. Vn⁹ dānatoꝝ in quo eſt pena perpetua: ſenſus ⁊ damni. Scd̄s ſuper iſtū eſt. ſ. limbus puerorū in quo eſt perpetua pena dāni: ſed nō

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſenſus. Terti⁹ eſt ſup hũc .ſ. loc⁹ purgatorij in q̃ eſt pena ſenſus ꝛ dãni ad tps tm: ꝛ ſunt ibi tenebre ꝑ̃ıeriores: ſed nõ interiores q̃ ſunt in pmis .ſ. puatio diuine grẽ. Quartus ꝛ ſupm⁹ eſt limb⁹ ſctõꝝ patꝝ in q̃ fuit ad tps pena dãni: ſed nõ pena ſenſ⁹. Ad hũc ɋ̃r deſcẽdit xps: ſynecdochice tñ loqndo: qꝛ ſola chꝛi aĩa ibi deſcẽdit ꝛ infernũ momordit ꝛ ſpoliauit. Juxta qḋ pdixerat p os ꝓphe di. Morſus tu⁹ ero inferne. Circa hũc aũt chꝛi deſcẽſum ad inferos tria ſe offerũt nobis ꝯtemplanda.

Primo ꝯueniẽtia laudabilis.
Scḋo miſcḋia deſiderabilis.
Tertio iuſticia terribilis.

Primo igiť eſt ꝯtẽplãda hui⁹ deſcẽſiõis ꝯueniẽtia q̃ apparet triplici rõne poſita a Tho. in. iij. par. q. lij. ar. j.

Prima eſt ratio ſatiſfactiõis.
Scḋa eſt rõ triũphationis.
Tertia eſt rõ manifeſtatiõis.

Prima igiť dici põt ratio ſatiſfactõis:

qꝛ vicꝫ chꝛs venerat vt penã nrãꝫ portaret: ꝛ p nob ſatiſfacerꝫ Eſa. liij. Uere languores nr̃os ipe tulit ꝛ do. nr̃os ipe por. Ex pctõ aũt hõ incurrerat ñ ſolũ mortẽ corpis: ſed etiã deſcenſuꝫ ad iferos. Jḋ ꝯueniẽs fuit eũ deſcẽdere ad inferos. Unde Oſee. xij. poſtq̃ͅ dixit: Ero mors tua o mors. ſubdit: Morſus tuus ero inferne.

Scḋa dici põt rõ triũphatiõis:

qꝛ nõ erat plen⁹ triũph⁹ ei⁹ de diabolo p paſſionẽ ſuã niſi eripet vinctos q̃ detinebãť i inferno. Jḋ dr̃ Zach. ix. Tu q̃ͅ in ſanguie teſtamẽti tui vinctos tuos emiſiſti de lacu.

Tertia dici põt rõ manifeſtatiõis.

qꝛ ſicut ptãteꝫ ſuã oñdit i terra viuẽdo ꝛ moriẽdo: ita etiã ꝯueniẽs erat vt eã oñderet in inferno: ipm viſitãdo ꝛ illuminãdo. Uñ in pś Attollite por. pn. ve. gloſa .i. pncipes inferni: auferte ptãteꝫ veſtrã q̃ vſq̃ͅ nũc hoies i inferno detinebatꝫ. De hoc aũt deſcẽſu ad inferos ſic pulcre loquiť Aug⁹. in q̃dã ſer. Mox vt chꝛus ſpm tradidit vnita ſue diuinitati aĩa ad infernoꝝ pfunda deſcẽdit. Cũq̃ͅ tenebrarũ terminũ q̃ſi quidã depdator ſplendid⁹ ac terribilis attigiſſet: aſpicientes eũ impij ac tartaree legiões: territi inq̃rere ceperũt di. Uñ eſt iſte tã fortis: tã terribiľ: tã ſplẽdidus: tã pclarus: Mũdus iſte q̃ nob ſubditus fuit: nũq̃ͅ nobis talem mortuũ miſit. Quis ẽ iſte q̃ ſic intrepid⁹ nr̃os fines ingrediť: ꝛ nõ ſolũ nr̃a ſupplicia nõ vereť: verũ ꝛ alios de vinculis nr̃is abſoluit. Ecce ipi q̃ ſub nr̃is ſolebãt ſuſpirare tormẽtis: inſultãt nobis de pceptõe ſalutꝫ. Et nõ ſolũ iã nihil vereñť: ſed inſup nobis minanť. Nunq̃ͅ hic ſic leti potuerunt eſſe captiui. Ut q̃d huc iſtũ adducere voluiſti: O princeps nr̄ perijt ois leticia tua: i luctũ ꝯuerſa ſunt gaudia tua. Dũ tu chꝛm ſuſpẽdis in ligno: ignoras q̃nta dãna ſuſtineas in iferno. Poſt iſtas crudeliũ voces infernaliũ tortoꝝ: ecce innũerabiles ſctõꝝ ꝑ̃pli lachꝛymabili voce clamabãt Aduenisti quẽ deſiderãtes q̃tidie expectabam⁹: deſcẽdiſti p nobis ad iferos: noli nobis deeſſe cuꝫ reuerſus fueris ad ſuperos: Aſcende dñe ieſu inferno ſpoliato: Succurre (inq̃unt) et miſerãdo reuolue captiuos. Hec ille. Cõſidera q̃nta fuit chꝛi benignitas in infernũ deſcendere: q̃nta charitas: q̃nta hũilitas. Poterat eñi vnũ de angelis ad eos mittere ꝛ ſuos p eũ inde liberare ꝑut voluiſſet. O q̃ͅngẽti leticia tũc aiaꝝ in limbo exiſtentiũ mẽtes pfuſe ſunt cũ viderũt benigniſſimũ ieſum tãdiu expectatũ: tãdiu deſideratũ: tãdiu deniq̃ͅ acclamatuꝫ. Sicut aũt dr̃ Tho. vbi ſ. ar. iiij. Credendũ eſt aiam chꝛi tantũdẽ fuiſſe in inferno ſicut fuit corp⁹ in ſepulcro: vt ſiľ aĩa eius exiret de inferno ꝛ corpus de ſepulcro.

Secũdo ꝯtẽplanda eſt miſcḋia deſiderabilis: reſpectu vicꝫ eoꝝ q̃ fuerunt liberati. Nam ſicut dicit Auguſtinus ſermone de paſſione. Chꝛiſtus quando ad inferna deſcẽdit: portas inferni ꝛ vectes ferreos ꝯfregit: et omnes iuſtos qui ibidẽ tenebanť aſtricti abſoluit. Hec ille. Sicut ergo cõmuniter diciť: Appropinquãte hora reſurrectiõis ſue: portis infernoꝝ cõfractis: et diabolo magno alligato: accepit dominus ſanctos patres cũ exultatõe ab inferis educẽs ꝛ añ eos cũ glĩa et triumpho letus pcedens et ad ſu-

peros aſcendēs. Poſuit aūt eos vt cōmu
nius dicit̄ in paradiſo voluptatis q̄ eſt ad
orientē in extremis maris vt ibidē gaudē
tes expectarēt diē dn̄ice aſcenſiōis. Notā
dū q̄dē ꝙ ſic dr̄ Tho. vbi ſ̄. ar. v. ꝙ paſſio
chr̄i fuit cā vniuerſalis hūane ſalutis taꝫ
viuoꝝ q̄ꝫ mortuoꝝ. Cauſa aūt vniuerſal̄
applicat̄ ad ſingulares effect⁹ ꝑ aliq̄d ſpe
ciale. Vn̄ ſic ꝟtus paſſiōis chr̄i applicat̄
viuētib⁹ ꝑ ſacramēta cōfigurātia nos chri
ſti paſſiōi: ita etiā ē applicata mortuis ꝑ de
ſcenſum chr̄i ad inferos. ꝓpt̄ qḋ ſignat̄ dr̄
Zach. ix. ꝙ eduxit vinctos de lacu ſangui
ne teſtamēti ſui. i. ꝑ ꝟtutē paſſiōis ſue. Hoc
Tho. Ptꝫ itaq̄ꝫ q̄ꝫ magna facta eſt mia
patribus antiquis per deſcenſum chriſti
ad inferos.

Tertio cōtēplāda ē iuſticia terribilis
reſpectu vicꝫ eoꝝ q̄ liberati nō fuerūt
Et iſti ſunt in triplici differentia.
Prima ē differentia dānatoꝝ.
Scd̄a eſt differētia pueroꝝ.
Tertia eſt differētia purgandoꝝ.

Prima eſt differentia
dānatoꝝ: q̄s ꝑ nullū penitus eripuit. Nam
ſic dr̄ Tho. vbi ſ̄. ar. vj. Chr̄s deſcēdēs
ad inferos opatus eſt ꝟtute paſſiōis ſue.
Et iō illis ſolis liberatōis fructū obtulit
q̄ fuerūt paſſiōi ſue ꝯiūcti ꝑ fidē charita-
te formatā ꝑ quā pctā tollūtur. Illi aūt q̄
erāt in inferno dānatoꝝ aut penitus fideꝫ
paſſiōis chr̄i nō habuerunt: ſic infideles:
aut ſi habuerūt fidē: nullā tn̄ ꝯformitatē
habebāt ad charitatē chr̄i patiētis. vnde
nec a pctīs ſuis erant mūdati. Iō ꝑ chri-
ſti deſcenſum nō ſunt liberati. Vn̄ Oſee.
xiij. Ero mors tua o mors: morſus tuus
ero inferne. Glo. electos inde abducēdo:
reprobos ꝟo ibidē relinquēdo: Q, āt nō
fuerint aliq̄ eoꝝ liberati nō fuit ꝓpt̄ chriſti
īpotentiā ſꝫ ꝓpt̄ eoꝝ ꝯtrariā diſpoſitionē.
De q̄liber q̄ppe ſtatu mundanoꝝ aliq̄s li
berauit chr̄s: quia q̄ꝫ diu hoīes hic viuūt
poſſunt ad fidem ⁊ charitatē cōuerti: ſed
poſt exitū ab hac vita ſūt reprobi oīno in
malo obſtinati. Hec Tho. O q̄d putas
indicibilis amaritudinis ⁊ incōſolabilis
doloris: imo ve eterne damnatiōis accidit
remanētib⁹ illis ī igne inextinguibili: ver
me imortali: ⁊ morte iterminabili: cum vi
derent chr̄m dn̄m ſctōs patres cū iubilo
ab inferis educentē. Vn̄ dicebāt. Ve ve
ve nobis miſeris q̄ remanem⁹ in tormen
tis. O cur vnq̄ꝫ nati fuim⁹: vt ad tantam
deuenirem⁹ miſeriā: ⁊ ſic ꝑpetue ſubijcere
mur maledictioni: ecce illi liberati exeūt
ſꝫ heu heu hic in eternū cruciandi manē-
bim⁹ in tenebris nūq̄ꝫ lumē viſuri: nunq̄ꝫ
gaudiū habituri.

Secūda eſt differentia
pueroꝝ: q̄ vꝫ cū originali deceſſerāt ſine
mortali de quibus etiā dicendū: ꝙ nullus
eoꝝ liberat⁹ eſt. Rō: q̄m ſicut dr̄ Thom.
vbi ſ̄. ar. vij. Deſcenſus chriſti ad inferos
in illis ſolis effectū habuit q̄ ꝑ fidē ⁊ cha-
ritatē paſſioni chr̄i ꝯiūgebant̄. in cui⁹ vir
tute deſcenſus ille liberatori⁹ erat. Vnde
Rhom. iij. De⁹ poſuit chr̄m ꝓpitiatorē ꝑ
fidē in ſanguine ei⁹. Tales aūt pueri nul-
lo modo fuerūt paſſiōi chr̄i ꝯiuncti ꝑ fidē
et dilectionē: neq̄ꝫ em̄ fidem ꝓpriā habe-
re potuerāt q̄z non habuerūt vſum liberi
arbitrij neq̄ꝫ ꝑ fidē parētū aut ꝑ aliquod
fidei ſacramentū fuerāt ab originali pctō
mūdati: iō ⁊c̄. Scti aūt patres ⁊ſi tenerē-
tur adhuc aſtricti reatu originalis pcti in
q̄ntū reſpicit naturā: tn̄ q̄ntū ad perſonas
ſuas liberati erāt ꝑ fidē chr̄i ab oī macla
pcti. Iō capaces fuerūt liberatōis: qḋ nō
ſic de pueris dici pōt.

Tertia eſt differentia
purgādoꝝ. ſ. eoꝝ q̄ tūc erāt in purgatorio
De q̄b⁹ dixim⁹ ſm̄ Tho. vbi ſ̄. ar. viij. ꝙ
ſic ſup̄ dictū ē deſcēſus chr̄i ad inferos fu
it liberatori⁹ in ꝟtute paſſiōis ei⁹: paſſio
aūt ei⁹ nō habuit ꝟtutē tp̄alē ⁊ trāſitoriā
ſꝫ ſempiternā: ſm̄ illud Heb. x. Vna ob-
latiōe cōſūmauit ſctificatos in ſempiter-
nū. Iō tūc n̄ habuit maiorē efficaciā paſſio
chr̄i q̄ꝫ nūc hꝫ. Et iō illi q̄ tūc fuerūt tales
q̄les nūc ſūt q̄ ī purgatorio detinēt̄ nō fue
runt a purgatorio liberati: ſi q̄ autē ibi in
uēti ſūt tūc tales q̄les etiā nūc ꝟtute paſ-
ſionis chr̄i a purgatorio liberāt̄: tales fue
rūt a purgatorio liberati et etiam illi qui
dū adhuc viuerēt meruerūt ꝑ fidē dilectō
nē ⁊ deuotionē ad mortē chr̄i vt eo deſcē-
dēte libarēt̄ a tp̄ali purgatoria pena. Hec
Tho. ptꝫ igit̄ ex dict̄ q̄m in chr̄i deſcen-
ſu nō ſolum apparuit ei⁹ mia ſꝫ terribilis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

iuſticia. Ex qbꝰ etiã ptz ꝙ ꝯſi mors chꝛi ex ſe ſufficiens ſit ꝓ oibus ſaluandis: nullis tñ ꝓdeſſe põt niſi illis dũtaxat q chꝛo cõiũcti ſũt tanq̃ eiꝰ mẽbra ꝑ fidẽ ⁊ charitatẽ. Studeamꝰ igit cũ oi diligẽtia diligere chꝛm vt efficiamur mẽbra chꝛi ⁊ ſic ꝑtici pes ſimꝰ meriti ſue paſſionis ⁊ hic ab eo viuificemur ꝑ gratiã ⁊ in futuro per glãm ſempiternam. Amen.

De reſurrectiõe dñi Sermo.

Surrexit.

Marci. vltio. Augꝰ. Poſt illuſiões ⁊ ꝟbera: poſt aceti ⁊ fellis pocula mixta: poſt ſupplicia crucis ⁊ vulnera: ⁊ poſtremo pꝰ ipaꝫ mortẽ ſurrexit de ſuo funere caro noua: redit ab occiduo latens vita: ⁊ in morte ſalꝰ reſuata reſurgit pulcrioꝛ reditura poſt funꝰ. Hec Augꝰ. Veniẽs itaq̃ dñs ieſus die dñico ſũmo mane cũ multitudine angeloꝝ honorabili ad monumẽtũ: ⁊ accipiẽs corpus illud ſctiſſimũ ꝓpria ꝟtute reſurrexit. Et ecce dño reſurgẽte terremotꝰ fctũs ẽ magnus. Sic eñ in chꝛi paſſiõe terra mota eſt in ſignũ triſticie: ſic ⁊ in reſurrectiõe in ſignũ leticie. De q etiã ait Beda. ꝙ terremotꝰ factꝰ eſt dño reſurgẽte: ſic ⁊ ipo moriẽte ſignat terrena priꝰ corda: ꝑ paſſionẽ eiꝰ ⁊ reſurrectionẽ ꝯcutiẽda fore ad penitẽtiã. Hec ille. Circa hãc autẽ glioſaꝫ reſurrectionẽ tria ſũt p̃cipue ꝯtemplãda myſteria.

Primũ: eſt myſteriũ ꝯtẽplãde neceſſitatis.

Secũdum: eſt myſterium admirande fecunditatis.

Tertiũ: eſt myſteriũ apprꝫbande veritatis.

Primũ igit eſt myſteriũ ꝯtẽplãde neceſſitatis. Erat q̃ppe neceſſaria chꝛi reſurrectio nõ neceſſitate coactiõis: ſiue neceſſitate ſimplicit dicta: q2 talis in deo nõ ẽ: ſꝫ neceſſitate imutabilitatꝫ ⁊ preſuppoſita diordinatõe ſiue neceſſitate cõiter dicta ꝑut aliq̃d dr neceſſariũ: q2 ẽ ꝯuenientiſſimũ ſic eſſe ꝓpt aliq̃s cauſas. Fuit aũt hoc modo reſurrectõ chꝛi neceſſaria ꝓpter quinq̃.

Primo ꝓpt declarãdã di bonitatẽ
Secdo ꝓpt corpis chꝛi dignitatẽ.
Tertio ꝓpt viatoꝝ vtilitatẽ.
Quarto ꝓpt ãplioꝛẽ btoꝝ iocũditatẽ.
Quinto ꝓpt gruioꝛẽ dãnatoꝝ penalitatẽ

Primo ꝓpter declarãdã di bonitatẽ. Declarat aũt dei bonitas in chꝛi reſurrectõe p̃cipue tripl̃r. Primo q̃ ad ſuauitatẽ beniuolẽtie: q2 in h̃ oñdit q̃nta ſit dei beniuolẽtia circa iuſta ⁊ ſctã q2 ſic voluit ſacrũ chꝛi corpus glificare. Scdo q̃ ad claritatẽ ſapie q apparet in h̃ ꝙ tãta hũiliatio paſſiõis oꝛdinata ẽ ad tãtã glãm reſurrectõis. Tertio q̃ ad eq̃tatẽ iuſticie ad quã ꝑtinet exaltare illos q ꝓpt deũ ſe hũiliant. ſm illud Lu. j. Depoſuit potẽtes de ſede ⁊ exaltauit hũiles. Q2 g̃ chr̃s ꝓpt charitatẽ ⁊ obediẽtiã dei hũiliauit ſe vſq̃ ad mortẽ crucis: opoꝛtebat ꝙ a deo exaltaret ad glãm reſurrectõnis. Vñ ex eiꝰ ꝑſona dr in ꝑo. Tu cognouiſti. i. ꝓbaſti ſeſſionẽ meam. i. hũilitatẽ ⁊ paſſionẽ ⁊ reſurrectionẽ meã. i. glificationẽ in reſurrectõe: ſicut gloſa exponit.

Secũdo ꝓpter corporis chꝛi dignitatẽ. Tũ ꝓpt vnitã diuinitatẽ q a chꝛi corpe nũq̃ fuit ſeparata. Tum ꝓpt illiꝰ corpis puritatẽ ⁊ ſctitatẽ. Ps. Nõ dabis ſctm tu. vi. coꝛ. i. corpꝰ de ſctificatõne ꝯceptũ. Tũ ꝓpt meriti ſublimitatẽ qđ chꝛi aia cũ illo corpe patiẽdo fecerat. Jdõ nõ decebat vt corpꝰ illud maneret in terra ſꝫ exaltaret ad glãm reſurrectiõis. Jdõ d i. Phil. ij. Chr̃s factꝰ ẽ ꝓ nob obe. vſq̃ ad moꝛ. moꝛ. aũt cruc. ꝓpt qđ ⁊ deꝰ exaltauit illũ ⁊c. Sꝫ q̃re g̃ nõ ſtati vt mortuꝰ ẽ ſurrexit: ſed in diem tertium expectauit Scdm alexãdrum de ales. iij. par. trac. de reſurrectõe: h̃ ꝯueniẽs fuit triplici rõe Prima ẽ rõ ſignatiõis. Vñ ſup illđ Luc. xxiiij. oportebat pati ⁊ r̃ſurgere a mortuis die tertia. Glo. dr. Merito vna die ⁊ duabꝰ noctibꝫ iacuit i ſepulcro q2 lucẽ. i. graz ſue mortꝫ (q tantũ in carne erat tenebꝛis) nr̃e duple mortꝫ (q in carne erat ⁊ aia) oppoſuit ad ſignãdũ vicꝫ ꝙ lux ſue mortꝫ duplã nr̃am mortẽ curauit. Scda ẽ ratio ꝓbatõis. Vñ ſup illud j. Coꝛ. xv. Reſurrexit tertia die. Glo. ꝓbata. ſ. ꝟa moꝛte: ſi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN